

A megpatkolt boszorkány

Nohát van egy rövid történet, de ez tény. Itt történt Gomboson. Vót egy kovács és egy segédje. Illetve egy segédje és egy tanulója. A kovácsnak meg a felesége száz százalék, hogy boszorkány vót. Azt láttuk mink is, meg más is tudta. Ahogy berakta az egyik mama a kenyért sütni, hát szólt a kovácsnének, hogy gyöjjön segíteni kiszedni. Hát nem mehetett, mer' keresztű' vót szúrva a lába. A lyuk is rajta vót.

Másodíz megint úgy vót, hogy a tanulóval má' nem tudtak micsinálni. Hordták az orvoshoz, mer' annyira tönkre vót. Aszongya oszt a segéd a tanulónak:

– Majd este én fekszek az ágyadra, te meg az enyémmre!

A segéd bekészített magának egy kantárt. Mikor gyüött a boszorkány macska képibe kínozni a tanulót, hát a segéd rávetette a kantárt. A boszorkány lónak változott. Kivezette a lovat, oszt felkötötte a gazdáját:

– Gazduram, itt van egy ló! Bevasaljuk.

Be is vasalták. Hát reggel kell készíteni a reggelit, de reggeli nincs. Aszongya oszt a segédje a gazdájának:

– Hát mester úr, nézze meg a lónak a lábát, amit bevasaltunk éccaka!

Ahogy felhajtotta a dunnát, hát a felesége lábán meg kezén vót a patkó. Mingyár' el is vált tőle a kovács.